

Afskedigelse af piloter var sagligt begrundet i virksomhedens forhold

Afskedigelsesnævnets tilkendegivelse af 12. september 2017

Sag 20170580

Flyvebranchens Personale Union

for

A, B og C

mod

DIO I for

Sun-Air of Scandinavia A/S

Sagen blev mundtligt forhandlet den 21. august 2017 Kl. 14:30 med højesteretsdommer Poul Dahl Jensen som nævnsformand og opmand. Der blev afgivet forklaring af tillidsrepræsentant D, formand for FPU E, pilot A, pilot B, pilot C, kommerciel direktør F, direktør G, chief financial officer H og underdirektør i DI I.

Klager nedlagde for så vidt angår B og A påstand om, at afskedigelserne underkendes, subsidiært at B og A tilkendes en godtgørelse fastsat efter Afskedigelsesnævnets skøn.

For så vidt angår C nedlagde klager påstand om, at indklagede tilpligtes at betale en godtgørelse fastsat efter Afskedigelsesnævnets skøn. Indklagede nedlagde påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling og parternes argumentation

Sagen angår Sun-Air of Scandinavias afskedigelse af tre luftkaptajner henholdsvis den 14. og 16. marts 2017. I de skriftlige opsigelser var anført bl.a., at "opsigelsen er begrundet i Sun-Airs økonomiske situation og behov for personalereduktioner."

Indklagede har under sagens behandling ved Afskedigelsesnævnet oplyst, at virksomheden ved udvælgelsen af, hvilke medarbejdere den bedst kunne undvære, har foretaget en helhedsvurdering ud fra kriterier som performance, kultur, kommunikation, anciennitet, fleksibilitet, kompetencer og økonomi.

Klager har til støtte for de nedlagte påstande blandt andet gjort gældende, at der ikke forelå arbejdsmangel, eftersom virksomheden på afskedigelsestidspunktet havde en ledig pilotstilling i Cambridge, ligesom virksomheden fortsat beskæftigede et antal freelancepiloter. De opsagte piloter ville kunne udføre det arbejde, som de løst ansatte udfører, og virksomheden burde derfor have tilbudt de opsagte piloter de stillinger, som var bemandede med freelancepiloter, også selv om der var tale om stillinger som styrmænd. Endvidere var de foretagne afskedigelser vilkårlige, og de må anses som foretaget for at lægge pres på modparten i de overenskomstforhandlinger, der samtidig pågik.

Indklagede har til støtte for den nedlagte frifindelse påstand blandt andet gjort gældende, at virksomheden på grund af arbejdsmangel og økonomiske problemer var nødsaget til at reducere antallet af piloter, der var kaptajner. Den omstændighed, at der var en ledig pilotstilling i Cambridge, som ingen havde været interesseret i at søge, ændrer ikke ved, at der var en overkapacitet af kaptajner med base i Danmark. De kriterier som virksomheden har anvendt ved udvælgelsen af de medarbejdere, som skulle afskediges, er saglige. Virksomheden havde på grund af driftsmæssige årsager behov for at have tilknyttet et begrænset antal freelancepiloter, og en overførsel af de opsagte piloter til sådanne stillinger ville indebære, at de skulle nedgraderes fra kaptajner til styrmænd. Afskedigelserne har ikke sammenhæng med overenskomstforhandlingerne.

Der har ikke mellem de af organisationerne udpegede medlemmer af Afskedigelsesnævnet kunnet opnås flertal for en afgørelse af sagen, og afgørelsen træffes derfor af Nævnets formand som opmand. Parterne erklærede sig enige i, at sagen kan afgøres - uden kendelse - i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse.

OPMANDEN UDTALTE:

I begyndelsen af februar 2017 blev ledelsen i Sun-Air of Scandinavia A/S bekendt med, at regnskabet for sidste kvartal i 2016 viste et underskud på ca. 5,4 mio. kr. på den primære drift. Det var især ruterne fra Bremen til henholdsvis Manchester og London, der var underskudsgivende. Det blev derfor besluttet at lukke ruterne med sidste flyvning den 24. februar 2017. Den 22. februar 2017 holdt ledelsen et møde om det fremtidige bemandingsbehov, og det blev besluttet at afskedige bl.a. fire kaptajner, herunder de tre piloter, som denne sag angår.

Opmanden lægger til grund, at der var en overkapacitet af piloter i Sun-Air bl.a. som følge af lukningen af Bremen-ruterne, og at den økonomiske situation gjorde det påkrævet at finde besparelser ved at reducere antallet af medarbejdere, herunder piloter, der var kaptajner. Beslutningen om at afskedige fire kaptajner findes på den baggrund sagligt begrundet i virksomhedens forhold. Den ledige stilling med base i Cambridge kan ikke tillægges nogen betydning.

I en sådan situation, hvor afskedigelserne er sagligt begrundede i virksomhedens forhold, tilkommer det arbejdsgiveren ud fra saglige hensyn at afgøre, hvem af de ansatte der skal afskediges. Ingen af de tre piloter, som sagen angår, nød særlig beskyttelse i forhold til kollegerne som følge af anciennitet, tillidsrepræsentanthverv eller andre grunde, og det er derfor op til klager at påvise, at afskedigelserne var båret af usaglige hensyn.

Virksomheden har ved udvælgelsen foretaget en helhedsvurdering, hvor der efter det oplyste bl.a. er lagt vægt på kriterier som performance, fleksibilitet, kompetencer og økonomi. Det findes ikke godtgjort, at udvælgelsen er båret af usaglige hensyn. Det bemærkes herved, at samtlige piloter efter det oplyste var velkvalificerede, og at afskedigelserne derfor nødvendigvis måtte komme til at omfatte velkvalificerede piloter, når antallet af piloter skulle reduceres.

Hvad særligt angår klagers synspunkt om, at virksomheden burde have afskediget freelancepiloterne i stedet og tilbudt de tre opsagte piloter freelancepiloternes arbejde, finder opmanden, at det må lægges til grund, at virksomheden havde et behov for at kunne anvende freelancepiloter som en fleksibel arbejdskraft i spidsbelastningssituationer. End videre lægges det til grund, at freelancepiloterne primært var styrmænd, og at en afskedigelse af dem ikke ville løse problemet med overkapacitet af kaptajner.

På denne baggrund, og da bevisførelsen heller ikke i øvrigt har givet grundlag for at antage, at nogen af de tre afskedigelser var usaglige, jf. Hovedaftalens § 4, stk. 3, frifindes Sun Air for klagers påstande. Klager skal betale opmandens honorar.

København, den 12. september 2017

Poul Dahl Jensen